

Tshelma 19/1
1995

Rakas Sture, -

Tuhannet kiitokset kirjeestäsi mikä oli
mieluisin yllätys, sillä jäimme odottamaan
vastausta epävarmoin mielin, sillä meillä
kun elämä on hyvin sekava, postinkulku
siihen mukaan luettuna.

Äitini Johanna oli syntynyt Suomessa
Sarvijoella, se on pieni kylä lähellä
Juvaa, Vaasan läänissä. Äitilläni oli neljä
veljeä ja kaksi siskoa, äitini oli kaikista
nuorin. Äitini veljet olivat kaikki menneet
Kanadaan ja sinnehan äitinkin oli mennyt
heidän luokseen. Kaikki he olivat eläneet
maaseudulla lähellä silloista Port Arthuria.
Äitini siskot olivat pysyneet Suomessa.
Poikamme Vilho kuoli 1985, 52 vuotiaana.
Vilho opiskeli täällä Petroskoissa yliopistossa
lopetti sen 1958. Vilho oli oikein etevä
kielissä, hän hallitsi täydellisesti suomen
ruotsain, englannin, venäjän, saksan ja
sitten pääsi jonkinverran Baltian maiden
kielistä ja ranskasta. Vilho työskenteli
teknillisena kääntäjänä yhdellä suurimmalla
työlaitoksella Petroskoissa kuolemaansa asti.
Oma perhettä Vilholla ei ollut.

Olimme Jaakon kanssa käymässä
Kanadassa 1974 siis tasan 20 vuotta.

Takaisin tulimme kuitenkin tänne
kun poika ja koti oli täällä.

Kanadassa oli elämä paljon muuttunut
siitä kun me lähtimme sieltä 1931,
muutos oli parempaan, sillä nyt siellä
huolehtitaan ikä ihmistä hyvin. Tiedän
että Suomessa sekä teillä Ruotsissa on
paremmat olot vanhoilla kun täällä
Venäjän maalla. Toimeen olemme
kuitenkin tulleet kunhan pääsemme tänne
talven yli, kesäkuun menneä aina mukavaasti
kun on lämmin ja valoisa.

Sydämmelliset terveisemme
teille kaikille, ketä teitä
siellä vain on.

God Bless you.

Elvi.

Isäni oli vaihtanut
sukunimensä Kanadassa
hän oli Jalmari Isaac
Mattson.
Oma sukua äitini oli
Alanen.

1

Karjala 18-I-95

92

Terve sture, -

Saimme yllättein sinun kiinnostavan kirjjesi 12 päivän
tammikuuta josta seuraliiketoim. Minä puolestani lei-
tän itseni ja vastaan paivin sinun antamiin kysymyksiin.

Olen syntynyt Suomessa, Ilmajoella Oksämäen kylässä
vuonna 1907. Kirjon kirjaisoa olen Jakob Einar Hiltunen ja
Hiltunenin tunti Forsell 1913 kun muuttimme Kanadaan
isän laaksel. Isä oli mennyt Kanadaan pari kuukautta
ennen minua syntymää, niin että näin isän ensikerran
siellä. Äiti oli "Amerikan leikki" 6 vuotta ja meitä oli
5 lasta, kun miehellä oli 4 vanhempaa sisarta ja
olimme "Sopareita". Siis elimme aika köyhästi!

Kun muuttimme Kanadaan Fort William kaupunkiin
niin isällä oli siellä oma kaksikerroksinen talo ja
työskenteli koreenkäytäjänä Superior Teekillä laivassa
Fort William ja Port Arthur olivat kaksikerroksisia ja
ne yhdistettiin 1930 ja nykyinen nimi on Thunder-
Bay. Hyvin suomalaista perhettä, myös kaupunkiin ympäristö
lähesi kaupunkissa asuimme 1918 kevääseen asti, kun
muutimme "Hometeetille". Oli avattu uutta aluetta asu-
taraksi noin 40 kilometriä kaupunkista. Täällä sitten
tuli meidän naapuriksi Mattsonit, jolloin tapasin
Elvin ensikerran. Kävimme samaa koulua noin
4 vuotta, mutta sitten vasta täällä Karjalassa
menimme naimisiin vuonna 1932 kesäkuussa
minä olin aiheet joka meidän perheestä lähtyi tänne
Karjalaan.

Kun 1962 pääsimme eläkeelle, ostimme tästä Soobnas
sta pienner mökin missä on yksitoista avia tonitti
Isän villä jahaomme kasvattimme mansikkaa
ja saimme säästöön vähän vanhapäivän varaa.

ihmisten kaikki säästöt. Saanotet että se on inflatiotta minkä pitää lehtä markkina talouden syiseksi. Olemme kuuleet kaskuja täällä jo yli 60 vuotta! Nyt meidän on tultava toimeen vaan eläkkeellä mikä sekin on vaan noin 40 prosenttia entisestä! Jos ottaa huomioon sen osto-arvon!

Käpyt ^{miten} muuten tapasimme Oravaisen. Se oli aivan satuma! Varpaisjärvi ja tämä Isalua ovat ystävyyskylä ja Oravaisen on joku toimittaja ja tämän ystävyysseuran toimesta toi lahjapakettin meillekin pakettiautolla ja siinä tuli puheeksi että Elvin isä on kotoisin Haaperanasta ja satui että Oravaisenkin oli siellä syntynyt. Meillä keen on vanhoja kuvia niin hän pyysi yhtä että hän yrittä ottaa suomen kielen selvää jos saisi yhteyttä Elvin isän veljen ja sisaren jälkeläisiin. Suloksena oli että sai yhteyden isääsi. Miten se kävi me emme tiedä?

Tätä suomenkieltä me olemme vaan itse oppineet kirjoittamaan niin että kyllä siinä on varmaan paljon tervettä ja kielipilistä virhettä, koulunkaan me käivämme Englottokaksi niillä että kyllä me molemmat; luemme ja kirjoitamme English.

It would be a great treat to us if Elvis cousin wrote to us from California! aino

Palaan vielä tähän meidän kylään;

Tämä Isalua on 22 kilometriä Petroskosta "petrozavodsk" 5-6 tuhat asukasta ja väestönsä.

on metsäteollisuus, yli 100 kilometrin säteeltä, tuovat tähän lausille metsän pituisia raitoja. Sitten ne laitellaan ja tehtään tikkia, paperipuu, baidos ja rautatie pölkkyjä. On bankan aikainen yhteisnainen saka ja siikelli. Pindöistä ja omuusta jätöpuusta tehdään pakkauslaatikko lautas ja lastusilpua seluloosaa varten. On neljä "siltämos- tusta" jotka kuormavat tuotet rautievaunuihin lehdet- täväksi tilaajille. Sääti kun on puhtaaksi hakee niin meidän poltopuut on enimmäkseen haapaa.

Meillä tietenkin sähkö on mutta ei olle vesi- johtoa eikä viemäriä

Sitten kylässä on paljon Inkeriläisiä että täällä kylä kuuluu suomenkielto mutta yleisesti kauppoja ja virastoja ei puhuta kuin Venäjällä. On ollu aikojä että suomenkieli oli täällä Kargalassa lailla kielletty - fasisitien kielinä. Olemme täällä nähnyt ja pakenut kaikenlaista Aivan uskomatonakin!

Kun tulimme tänne 1931 syksyllä niin meidät lehdetettiin 35 kilometriä Petroskosta Metroosa nimiseen paikkaan missä organisoittiin Kargalon ensimmäinen mekaanisoitu metsälaitos. Olin mmne sillä Brutto ja siellä meille syntyi ~~poika~~ poika ja tytär.

Niin Kanadassa meidän perhe viettä

meitä oli kaikkiaan 8 lasta, nyt on
 enää elossa Kanadassa syntyneet ja
 sillä osella sisko Helmi joka viime
 vuonna täytti 80 vuotta ja minä
 täällä, Heinäkuisessa tulee 88 vuotta.
 Toivottavasti nähdään teidät Uuden
 Vuoden toivomus teille meitä
 Elvi kirjoittaa lisää?

Jack Driscoll

B.S.
 Ominsa suomalaisena ei kelpuutettu
 rintamalla. Olin koko sotajaksan
 työarmeijassa, suuremman osan ajasta
 Arkanbelin satamassa purkamassa
 laivoja jotka toivat tavaraa länn-
 estä. Muuten olen ollut suuremman
 ajan elämästäni "carpenterinä" paikke-
 ensinmäisen 8 vuotta Michiganissa olin
 metsän kaatavana.

Полн. и дата
 Изм. № 1
 Изм. № 2
 Изм. № 3

Jarjala 5/12-96

Kyri Bertti

Syötiin jonkun
sanan äänen
summassa kun
en voi juuri mitään
ja molemmilla on
terveys muutenkin
huono!

Chvi on nyt
kotona mutta ei

hän paljon mitään
voit tehdä, mutta
kiulenkien hän
ruuan keittää.

Ne rahat pönnat
minä kaisoon ja
mut kasvokset
koryaan.

Hyvää nauttia
sinulle.

Jack, and
God Bless You.

Tshelna, 14/II 1996.

Dear Sique & Stig,

Eilen sainne kirjeesi missä on
se invitation paperit, koetamme jäijestä
sen asian miten parhaiten osaanme.
Muuten minun terveys on huono,
olen Tshelnan sairaalassa hoidettavana,
kätet ja jalat ovat turvoksissa, jalat
ovat niin pahat etten pääse kunnolla
kävelemään. Kuinka kauan joudun
olemaan täältä sairaalassa en osaa sanoa.
Kirjoitan uudestaan 2 viikon päästä
annon tiedä miten minun terveys on.
Eihän tässä osaa mutakuin
toivoa, rukoilla että terveys paranisi.

Rakkain tervisin,
Elvi.

Tätä kirjettä en saa postitaa
ennenkuin 18/6-96.
Terveiset Jack.